Dosarul nr. 1-125/2023
nr. electr. 1-23158826-38-1-08112023
nr. proced. penală 2023350197

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

20 decembrie 2023 or. Teleneşti
Judecătoria Orhei, sediul Teleneşti, Republica Moldova
Instanța de judecată în componență:
Preşedintele şedinţei, judecător Iurie Hîrbu
Grefier Ina Meleca
Cu participarea:
Acuzatorului de stat Petru Zmuncilă
Apărătorului Ion Luchian
În prezența:
Inculpatului *****
Părții vătămate Condrat Boris

a judecat în şedinţa de judecată publică, în procedura art.364[1] Cod de prcedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

***** ***Nicolae,*** născut la data de *****, originar și domiciliat din r-nul Teleneşti satul *****, moldovean, fără antecedente penale, nesupus militar, studii medii de incomplete, celibatar, persoane aflate la întreținere nu are, neâncadrat în câmpul muncii, cetăţean al Republicii Moldova, IDNP*****,

Potrivit sentinței judecătoriei Orhei sediul Central, din 20.11.2022, *****, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. b) din Codul penal, însă cauza penală a fost încetată în baza art.109 din Codul penal.

Acuzat sub aspectul săvîrșirii infracţiunii prevăzute de art.*152 alin. (2) lit. c[1]* Cod Penal al Republicii Moldova.

Cauza penală a fost distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătorului Iuire Hîrbu la data de 08.11.2023, iar examinarea cauzei în fond s-a finisat la data de 20.12.2023, cu pronunțarea sentinței.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

***** **Nicolae**, la 17 iunie 2023, aproximativ la ora 17.00, fiind în stare de ebrietate, în urma unor relații ostile și reciproc dușmănoase apărute cu Condrat Boris, pe una din străzi din localitatea ***** raionul Teleneşti, intenționat, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a lui Condrat Boris, în vârstă de 69 ani, care se datorează vârstei înaintate, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale și dorind aceasta, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului.

Ca rezultat de la loviturile primite, potrivit raportului de expertiză judiciară medico - legală nr. 202302D1214 din 10.08.2023, Condrat Boris, s-a ales cu leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de: fractură recentă a coastelor 5 și 6

hemitoracelui stâng pe linia axilară posterioară, fără deplasare.

Prin acțiunile sale intenționate *****, a comis o infracțiune prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. c[1]) din Codul penal pe semnele: *vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale sau sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătăţii, profitând de starea de neputinţă cunoscută sau evidentă, care se datorează vârstei înaintate”.*

Procedura de examinare

În cadrul ședinței de judecată din data de 22.11.2023, până la începerea cercetării judecătorești inculpatul *****, a înaintat o cerere întocmită de el personal prin înscris autentic în care scrie, că recunoaşte faptele indicate în rechizitoriu şi probele administrate la etapa urmăririi penale, nu doreşte administrarea de noi probe, solicitând instanţei, judecarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale.

Apărarea, în persoana avocatului Ion Luchian în şedinţa de judecată a susţinut integral poziţia inculpatului, privind examinarea cauzei în procedura simplificată.

Partea acuzării a susţinut cererea înaintată de inculpat, relatând, că nu ar exista careva obstacole legale în privinţa aplicării art.364[1] Cod de procedură penală.

Instanța, analizînd cererea inculpatului susținută de apărătorul său, ascultând opinia acuzatorului de stat, care au pledat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, şi conform art.364[1] alin.(4) Codul de Procedură Penală al RM, instanţa de judecată prin încheierea protocolară a admis cererea inculpatului *****, care a fost depusă la 22.11.2023 și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Poziția acuzatorului de stat

Procurorul Petru Zmuncilă a solicitat să-l recunoască culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute art.152 alin. (2) lit. c[1]) din Codul penal și să-i aplice o pedeapsă aplicând prevederile art.801 din Codul penal - 4 închisoare, iar potrivit art.90 din Codul penal, ai suspenda condițional executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de un 2 ani de probațiune.

In baza art. 90 alin. (6) din Codul penal la suspendarea condiționată a executării pedepsei a obliga pe ***** de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului de probațiune, să participe la programe probaționale și să presteze 40 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Acțiune civilă de către partea vătămată Goncear Dumitru n-a fost înaintată.

Corpuri delicte - nu sunt.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

Poziția părții vătămate

Partea vătămată Condrat Boris, a susținut poziția acuzatorului de stat.

Poziția părții apărării

Apărătorul inculpatului, Ion Luchian a menționat că, este de acord cu calificarea infracțiunii, vina inculpatul ***** a recunoscut-o pe deplin în ședința de judecată, de aceea, s-a examinat cauza în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor

art.364[1] din CPP. Solicită a fi stabilită o pedeapsă condițională.

Analiza probelor

Potrivit art.101 alin.(4) şi (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Ascultând opiniile participanților la proces, audiind inculpatul, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității şi coroborării lor, instanța de judecată, ajunge la concluzia că *****, este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, prevăzute de art.152 alin. (2) lit. c[1] Cod Penal.

Probele acuzării.

La judecarea cauzei instanţa a procedat la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului prevăzute de art.105-110, 370, urmare a căruia inculpatul vina în comiterea infracţiunii încriminate a recunoscut-o integral şi judecăţii a declarat, că Condrat Boris îi este rudă. El este verișor cu bunica sa și este vecin cu el. La data de 07 iunie 2023 pe la orele 17:00 fiind în stare de ebrietate alcoolică a sărit la bătaie la Condrat Boris. L-a loviit cu pumnii și cu piciorele pe diferite părți ale corpului și i-a cauzat leziuni corporale.

La întrebările apărătorului a declarant că, cunoștea că este în etate. Motivul a fost că anterior a avut cu ceartă cu el. Regretă cele comise. A fost la dumnealui și s-a clarificat.

În afară de recunoaşterea vinei din partea inculpatului, culpa acestuia în comiterea infracţiunii prevăzute art.152 alin. (2) lit.c[1] Cod penal după indicii calificativi „*vătămarea intenționată media a integrității corporale sau a sănătății, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă, care se datorează vârstei înaintate*” corect calificată și încadrată în limitele normei enunțate, este dovedită în baza probelor administrate în faza de urmărire penală şi anume:

Declaraţiile părţii vătămate Condrat Boris care fiind audiat a comunicat că, până în prezent a locuit de unul singur pe adresa indicată, dar de acum locuiește cu feciorul și nora.

Pe cet. ***** îl cunoaște, fiindcă locuiesc într-o mahala și cu el nu prea se împacă bine, fiindcă de mic copil este obraznic. Cu acesta anul trecut a mai avut un conflict și anume tot ***** l-a bătut pe feciorul său Condrat Vitalie, iar apoi în luna februarie 2023 i-a stricat geamurile de la casă. S-a adresat de mai multe ori la poliție în privința lui *****, însă nu a fost luată nici-o măsură.

Referitor la cele întrebate a comunicat că, la data de 17.06.2023, în jurul orei cinci seara el strângea niște iarbă uscată de sub gard din drum puțin mai la vale de gospodăria sa, când a văzut că pe drumul dat a mers ***** de unul singur cu motoblocul. Acesta se deplasa înspre casa lui. Când la un moment dat a văzut că ***** cu motoblocul a dat în spate până a ajuns în drept cu dânsul. El a oprit motoblocul de la cheie s-a coborât din motobloc apoi s-a apropiat de el și fără careva motive, fără ca să-i spună ceva imediat a început să îl lovească cu palmele peste cap. Așa l-a lovit de vreo patru ori și el a căzut jos la pământ. Apoi ***** l-a lovit de două ori cu piciorul în partea stângă în regiunea coastelor Ulterior fără să-i spună pentru ce l-a bătut, s-a urcat în motobloc, a pornit la cheie și a plecat înainte înspre casa sa. El nu i-a zis nimic atunci când îl bătea. Nu era nime în drum în momentul când l-a bătut Cristian. El s-a ridicat singur de jos și cu ajutorul bastonului a mers până în ogradă și a intrat în casă. Avea dureri mari nu putea răsufla. În

jurul orei 08 seara la el a venit nepotul Morozan Dumitru și el i zis că a fost bătut de *****. Nepotul a mers și i-a spus soției sale care locuiește cu ei în gospodărie despre cele întâmplate. Tot în seara aceea acasă la el venit ginerele Morozan Igor cu soția sa Condrat Tanasia, care au chemat ambulanța și poliția. În spital a fost internat cu fractură de coaste. Acolo a stat în jur de 6-7 zile.

Ulterior după ce a ieșit din spital la el acasă a venit ***** cu încă un consătean pe nume Rusu Iurii care are porecla Buriuc care și-a cerut scuze de la el comunicând că atunci nu și-a dat seama ce face că era beat. De față era ginerele Morozan Igor cu soția mea Condrat Tanasia.

Însă el nu l-a iertat din motiv că Cristian deseori se comportă urât cu el, dar și cu alți bătrâni îi bate, dar nimeni nu s-a adresat la poliție fiindcă se tem de acesta. /f.d. 37/

Declaraţiile martorului Morozan Igor, care fiind audiat a comunicat că locuiește în satul ***** r-nul Telenești împreună cu familia. Condrat Boris este socrul său care locuiește nu departe de gospodăria sa. Acesta o perioadă de timp a locuit singur, fiindcă soacra locuiește la dânșii. La moment Condrat Boris locuiește cu cumnatul si cu soția lui.

Pe ***** îl cunoaște, fiindcă sunt vecini, cu el nu se află în relații chiar bune.

Referitor la cele întâmplate a comunicat că, la data 17.06.2023, după ora 20:00 acasă a venit feciorul său Morozan Dumitru și i-a zis să meargă repede că tata socru Condrat Boris a fost bătut de către *****.

Atunci împreună cu soacra Condrat Tanasia și feciorul a mers acasă la socru. Acolo l-a găsit pe acesta culcat în pat, se simțea rău, greu răsufla. L-a întrebat ce s-a întâmplat, iar el i-a zis că aproximativ pe la ora 17:00 se afla în drum și strângea niște iarbă uscată, în timpul acela ***** a trecut pe lângă el cu motoblocul care se ducea înspre casa sa și dintr-o dată a dat înapoi și s-a oprit în drept cu el. Fără careva motive l-a lovit de vreo patru ori cu palma peste cap de la care a căzut jos la sol și atunci l-a lovit de două ori cu piciorul în partea stângă în regiunea coastelor. Auzind acest lucru, el la ora 21:15 min a sunat la numărul de urgență 112 și a solicitat ajutorul ambulanței și poliției, l-a scurt timp la fața locului a veni ambulanța și l-a luat la spitalul raional Telenești pe socru Condrat Boris. Acolo fiindu-i efectuate investigațiile medicale i-au constatat fracturi de coaste în partea stângă. În spital s-a aflat 7 zile. Polițiștii au venit la spital și l-au chestionat pe acest caz pe socru. Apoi tot în seara aceea a mers și l-a căutat pe ***** să-i ceară explicații, însă persoana unde se afla Cristian nu i-a permis să discute cu el. A menționat că ***** nu este pentru prima dată când îi face probleme socrului, fiindcă anul acesta în luna februarie i-a stricat geamurile de la casă, anul trecut l-a bătut pe feciorul lui, dar el mai agresează fizic și alte persoane mai în vârstă. Deseori consumă băuturi alcoolice după care este agresiv cu oamenii și pentru atac folosește diferite obiecte periculoase cum ar fi toporul, cuțitul și altele. Cei mai învârstă se tem de el.

După ce a ieșit din spital socru, ***** a venit la el împreună cu Rusu Iurii pentru a discuta cu el ca să meargă la socru să-și ceară iertare și acest caz să nu fie înregistrat la poliție, fiindcă el achită tot ce trebuie doar ca să nu aibă probleme cu poliția. El a mai spus că atunci era în stare de ebrietate și nu-și dădea seama ce face. Atunci au mers împreună acasă la socru, acolo Cristian a vorbit cu el, și-a cerut scuze, și apoi au început să-l ia în derâdere că nu are nimic grav și râzând ambii au plecat.

Din această cauză el a început să-l ocărască, însă Cristian a început să îl numească cu cuvinte necenzurate. Apoi între ei a început un conflict. Pe acest caz a fost înregistrat material la poliție și ***** a fost sancționat. /f.d. 43/

Declaraţiile martorului Morozan Dumitru, care fiind audiat a comunicat că, locuiește pe adresa indicată împreună cu părinții în satul *****, r. Telenești. Condrat Boris este bunelul său

de pe mamă, care la fel locuiește în satul *****. Pe ***** îl cunoaște, fiindcă sunt vecini și el este mai mare decât el cu doi ani. Cu acesta nu prietenește din motiv că de copil este agresiv. Cu Cristian se află în relație doar ca vecini.

Referitor la cele întâmplate a comunicat că, la data de 17.06.2023, aproximativ pe la ora 20:00 a mers acasă la bunelul Condrat Boris ca să închidă păsările. A menționat că el mai în fiecare zi mergea la bunelul seara și-l ajuta să închidă păsările. Atunci când a intrat în ogradă l-a văzut pe bunelul său că se ținea de ușă și i-a zis că la ora 17:00 ***** l-a bătut în drum. Auzind acest lucru a mers repede acasă și i-a zis bunicii sale Condrat Tanasia și lui tata Morozan Igor despre cele întâmplate cu bunelul. Apoi cu toții au mers acasă la bunelul Condrat Boris. Acesta se simțea rău, greu răsufla, spunea că Cristian l-a lovit eu picioarele în partea stângă în regiunea coastelor, dar și în cap l-a lovit de mai multe ori cu palma. Tata a chemat ambulanța și poliția. Ambulanța l-a luat la spital și acolo a stat în jur de 6-7 zile, fiindcă avea fracturi de coaste. El cu tatăl său în seara aceea l-au căutat pe ***** să-i ceară explicații, însă persoana unde se afla Cristian nu le-a permis să discute cu el.

A menționat că ***** nu este pentru prima dată când îi face probleme bunelului, fiindcă anul acesta pe timp de iarnă i-a stricat geamurile de la casă, anul trecut l-a bătut pe feciorul lui bunelul, adică unchiul său, dar Cristian mai agresează fizic și alte persoane mai în vârstă. Deseori consumă băuturi alcoolice după care este agresiv cu oamenii și pentru atacare folosește diferite obiecte periculoase cum ar fi toporul, cuțitul și altele. Cei mai învârstă se teme de el. /f.d. 45/

Declaraţiile martorului Rusu Iurii, care fiind audiat a comunicat că, locuiește pe adresa indicată de unul singur. Pe ***** îl cunoaște, sunt prieteni și sunt în relații bune, cu toate că Cristian e mai mic cu mult decât dânsul. Îl cunoaște și pe Condrat Boris, căci locuiesc nu departe unul de altul. Cu acesta se împacă bine, nu a avut careva conflicte cu acesta.

Referitor la cele întâmplate a comunicat că aproximativ cu două luni în urmă, data și luna exact nu-și amintește, a auzit prin sat că ***** a avut un conflict cu Condrat Boris, dar ce anume nu a auzit. Apoi la câteva zile după aceasta s-a întâlnit pe drum cu ***** și au procurat împreună o sticlă cu bere pe care a băut-o ambii în drum. În timpul acela a discutat despre conflictul pe care l-a avut Cristian cu Boris. El nu-i zicea că l-a bătut, doar zicea că a avut conflict. Tot atunci Cristian l-a întrebat cum se împacă cu ginerele lui Condrat Boris. El i-a zis că bine. Atunci Cristian l-a întrebat dacă vrea să meargă cu dânsul acasă la Morozan Igor ca să-și ceară scuze în legătură cu conflictul pe care l-a avut cu Boris. A terminat de băut sticla cu bere cu volumul de 2 1, afară se întuneca și s-au dus acasă la Morozan Igor. Acolo ei au discutat cu Morozan Igor, Cristian i-a zis că vrea să meargă să-l vadă pe Condrat Boris și să-și ceară iertare. Astfel a mers acasă la Boris, el, Cristian, Morozan Igor și soția lui Boris, Condrat Taisia. Au intrat cu toții în casă la Condrat Boris. Din câte își amintește în casă el a stat lângă ușă, iar ceilalți au intrat mai aproape de Boris. Cristian și-a cerut scuze și au mai discutat ceva. A declarat că multe nu ține minte, fiindcă el era servit. Apoi ceva acolo nu s-au înțeles de la niște vorbe și au început să se numească unul pe altul cu cuvinte necenzurate. S-au luat la ceartă, el a ieșit afară și și-a aprins o țigară, apoi Cristian a ieșit și a plecat, iar la scurt timp acolo a venit politia./f.d. 47/

- *raportului de expertiză judiciară nr. 202302D1563 din 03.10.2023* la cet. Condrat Boris s-a constatat: l.,2. Fractura recentă coastelor 5 si 6 hemitoracelui stâng pe linia axilară posterioară fără deplasare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie./f.d. 55/

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpații au statutul de persoane nevinovate, la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 101 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin şi în pct.4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căruia, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Pentru a ajunge la concluzia despre vinovăţia inculpatului ***** în comiterea infracţiunii imputate şi încadrarea juridică corectă a acţiunilor acestora, instanţa a făcut o analiză amplă a probelor administrate şi prezentate de părţi, care au constituit obiectul prezentei cercetări judecătoreşti, în raport cu prevederile normelor penale materiale, actelor normative şi doctrinei relevante speţei examinate.

În urma cercetării probatoriului instanţa relevă că, în privinţa inculpatului ***** a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislaţiei procesual-penale în vigoare.

La fel, prin prisma art. 6 al Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoştinţă atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează acuzaţia, precum şi calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârşite de aceștea într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Conform ordonanței de punere sub învinuire, din 06.11.2023 (f.d.78-79), dar şi potrivit rechizitoriului, inculpatul ***** a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2), lit. c^1) Cod penal.

Articolul 152 alin. (2) lit. c^1) Cod penal , stabilește răspunderea penală, pentru „*vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale sau sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătăţii, profitând de*

starea de neputinţă cunoscută sau evidentă, care se datorează vârstei înaintate".

Legiuitorul, estimând *in abstracto* pericolul social al infracţiunei incriminate la art. 152 alin. (2) lit. c[1] Cod penal a stabilit că acestea se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 7 ani .

Astfel, instanța examinând cauza penală în procedura simplificată în privința inculpatului ***** reține că din cumulul de probe elucidate vinovăția acestuia a fost probată integral.

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sînt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, „Judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă".

În acord cu art.93 alin. (l) Codul de procedură penală," Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei".

În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova "instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată".

Potrivit art. 101 alin.(1)-(3) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova - fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Din economia normei art.101 alin. (4) Codul de procedură penală, Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Potrivit art.100 al.4 CPP toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În sensul dat, urmează a fi reflectate şi rigorile art.6 alin. (1) al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, care indică că „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către oinstanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa".

Conform art. 384 Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Prin justificarea probelor expuse prin prisma admisibilităţii, pertinenţei, concludenții, utilităţii, veridicităţii şi suficienţei acestora în coroborare cu declaraţiile inculpatului administrate în şedinţa de judecată și a probelor administrate în faza urmăririi penale, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vina lui ***** pentru comiterea acţiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în şedinţa de judecată prin prisma probatoriului administrat în faza urmăririi penale.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzut de art. 152 alin. (2) lit. c^1 Cod penal în privința inculaptului *****.

Prin prisma stării de fapt reţinute mai sus, instanţa va purcede la analiza nemijlocită a componenţei de infracţiune prevăzută la art. 152 alin. (2) lit. c [1] Codul penal, după cum urmează, obiectul juridic special al infracţiunii îl formează relaţiile sociale cu privire la sănătatea persoanei.

Obiectul material al acestei infracţiuni îl reprezintă corpul părţii vătămate Boris Condrat.

Subiectul infracţiunii este persoana fizică responsabilă, care la data comiterii infracţiunii a atins vîrsta de 14 ani.

Latura obiectivă a infracţiunii analizate are următoarea structură: 1) fapta (acţiunea sau inacţiunea) prejudiciabilă constând în cauzarea vătămării medii a sănătăţii; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Astfel, având în vedere dispoziţia art. 152 din Cod penal, urmările prejudiciabile în contextul infracţiunii examinate comportă următoarele trăsături distinctive: a) lipsa pericolului pentru viaţă; b) lipsa urmărilor prejudiciabile caracteristice pentru vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii; c) dereglarea îndelungată a sănătăţii; d) pierderea considerabilă şi stabilă a mai puţin de o treime din capacitatea de muncă. Ultimele două trăsături au un caracter alternativ; prezenţa oricăreia din ele, precum şi prezenţa concomitentă a ambelor trăsături, va avea aceeaşi forţă la calificarea infracţiunii.

Gradul de gravitate a vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii, după criteriul dereglării sănătăţii, se determină în funcţie de timpul necesar pentru restabilirea sănătăţii, precum şi de volumul şi caracterul leziunilor.

Infracţiunea prevăzută la art. 152 din Codul penal este o infracţiune materială. Ea se consideră consumată din momentul survenirii vătămării medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Din punct de vedere al laturii subiective, infracţiunea prevăzută la art. 152 Cod penal, este săvârşită cu intenţie directă, iar concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective.

Din aceleaşi argumente sus-enunţate, instanţa constată prezenţa laturii obiective a infracţiunii în acţiunile inculpatului ***** , compusă din următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de cauzare a vătămărilor corporale medii, atestată prin multiplele lovituri aplicate lui Boris Condrat; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor corporale medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii, confirmate prin raportului de expertiză judiciară nr. 202302D1214 din10.08.2023.

Această stare de fapt a fost stabilită pe baza probelor administrate în cadrul urmării penale, care au fost examinate în cadrul cercetării judecătoreşti fiind stabilit că, ***** Nicolae, la 17 iunie 2023, aproximativ la ora 17.00, fiind în stare de ebrietate, în urma unor relații ostile și reciproc dușmănoase apărute cu Condrat Boris, pe una din străzi din localitatea ***** raionul Telenești, intenționat, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a lui

Condrat Boris, în vârstă de 69 ani, care se datorează vârstei înaintate, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale și dorind aceasta, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului.

Ca rezultat de la loviturile primite, potrivit raportului de expertiză judiciară medico - legală nr. 202302D1214 din 10.08.2023, Condrat Boris, s-a ales cu leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de: fractură recentă a coastelor 5 și 6 hemitoracelui stâng pe linia axilară posterioară, fără deplasare.

Urmare a aprecierii şi analizei probelor propuse spre administrare în cadrul procesului de judecare a prezentei cauze, instanţa concluzionează, că acţiunile inculpatului ***** întrunesc pe deplin semnele faptei infracţionale încadrate în baza art.152 alin.(2), lit. c[1]) CP după indicii calificativi: „*vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale sau sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătăţii, profitând de starea de neputinţă cunoscută sau evidentă, care se datorează vârstei înaintate”.*

Astfel, în cadrul cercetării judecătoreşti, instanţa cu certitudine a constatat faptul că inculpatul a săvârșit nemijlocit infracțiunea contra vieții și sănătății persoanei prin cauzarea părții vătămate Condrat Boris vătămăre intenţionată medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii, situație de fapt pe care acesta nu a contestat-o indicând modalitatea concretă și circumstanțele săvârșirii faptei, în baza mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, judicios a fost reconstruită ideologic situația de fapt, stabilindu-se în concret că inculpatul a acționat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu prin intenție directă.

Din toate probele administrate în cauză instanţa reţine că starea de fapt este cea arătată în actul de sesizare. Reţinerea săvârşirii infracţiunii în sarcina inculpatului, atrage pe cale de consecinţă răspunderea penală a acestuia şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social concret al faptei incriminate, în vederea restabilirii valorilor sociale ameninţate.

Individualizarea pedepsei inculpatului

La stabilirea pedepsei, instanța în conformitate cu prevederile art. art. 61, 75 Cod penal al RM, ține cont de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite și anume de faptul că prin acțiunile sale inculpatul ***** a comis o infracțiune mai puțin gravă, de persoana inculpatului care anterior a fost judecat, conform caracteristicii de la locul de trai aceasta se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru.

Circumstanțe atenuante conform art.76 C.P. sunt săvîrșirea infracțiunii în stare de ebrietate, circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal al RM, de către instanţa de judecată este recunoașterea vinovăției.

Instanța de judecată remarcă că, sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 CP, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptei în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuşi un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de

săvârşirea acestei infracţiuni.

În scopul calificării corecte a faptei descrise, instanţa de judecată ţine cont de următoarele.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale."

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod".

Potrivit art. 113 Cod Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători".

Ținând seama de pericolul social ridicat al faptei, că aceasta a fost săvârșită cu intenție directă, de rezultatul infracțiunii soldat cu vătămarea persoanei, leziunile produse dar și de persoana inculpatului, instanța apreciază că scopul preventiv educativ al pedepsei se poate realiza prin stabilirea unei pedepse cu privațiune de libertate , dar cu suspendarea executării pedepsei, potrivit normei juridice penale în vigoare la momentul comiterii infracţiunii.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acestuia.

După această notație, instanţa de judecată accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Conform prevederilor art.8 Cod penal al RM, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Potrivit art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale,

corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Instanţa concluzionează că, sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracţiunea imputată lui ***** este gravă care se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 7 ani.

Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală al RM. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speță au incidență prevederile art. 364^1 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 80^1 alin.1 Cod Penal.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei instanța de judecată se va conduce și de prevederile art.364^1 alin.(1) Codul de procedură penală care indică că, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 80^1 Cod penal (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Legiuitorul, estimând *in abstracto* pericolul social al infracţiunei incriminate la art. 152 alin. (2) lit. c^1 Cod penal a stabilit că acestea se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 7 ani .

Deci, în baza art.364^1 Cod procedură penală, art. 80^1 Cod penal, instanța de judecată stabilește noile limite a pedepsei cu o pătrime a limitelor de pedeapsă minime şi maxime sub formă de închisoare , astfel noiile limite fiind de 3 ani 8 luni pedeapsa minima și maximă de 5 ani 3 luni de închisoare .

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicând-se în dosar efectele alin. (1) art. 364[1] Cod de procedură penală al RM, şi art.80[1] al.1 CP, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societății faţă de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui ***** urmează să fie stabilită prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei și a obliga pe ***** de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului de probațiune și să participe la programe probaționale precum și să presteze 40 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța reține că, inculpatul ***** la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog nu se află, a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, promite să nu mai săvîrșească careva infracțiuni.

O condiţie obligatorie (şi unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi raţional ca inculpatul *****i să execute pedeapsa cu închisoare stabilită.

Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei şi calităţilor individuale ale inculpatei instanței s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condiţiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp.

Astfel, instituţia suspendării condiţionate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Or , principiul individualizării pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanţei de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

Astfel, consideră instanța că, îndreptarea și reeducarea inculpatului ***** este posibilă, prin aplicarea unei pedepse fără izolarea acestuia de societate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în conformitate cu art. 90 alin. (1), (2), (6) Cod Penal al Republicii Moldova.

De asemenea în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1), Cod penal al RM, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârşite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârşite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.*

Prin raportare la prevederile ce stabilesc limitele de pedeapsă aplicabile inculpatului, ținând

cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social, urmarea produsă şi circumstanţele personale, precum şi faptul că acesta nu are antecedente penale, ţinând cont de scopul restabilirii echităţii sociale, reieşind din circumstanţele stabilite, din gradul prejudiciabil al faptelor, concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanţa apreciază că o pedeapsă orientată spre suspendarea executării pedepsei este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanța o găsește proporțională, nu doar cu împrejurările și gravitatea infracțiunii comise ci și cu circumstanțele și nevoile inculpatului ca și cu cele ale societății, în acest sens poziția instanței în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Cât priveşte oportunitatea executării pedepsei aplicabile în contextul atingerii scopului urmărit de sancţiunea normei incriminate, reţinând că în raport de natura faptelor comise, pericolul social al acestora, împrejurările în care au fost săvârşite şi datele ce caracterizează persoana inculpatului, precum și poziția părții vătămate care nu are pretenții material și morale , îl iartă pe inculpat care-i este rudă, criteriu important în determinarea concretă a pedepsei în raport cu trăsăturile specifice ale acestuia, de aceasta concordanță depinzând eficiența funcțională a pedepsei (din verificarea probelor de la dosar rezultă că inculpatul este nepotul părții vătămate, nu este cunoscut cu antecedente penale și a recunoscut și regretat fapta comisă, sunt suficiente temeiuri pentru a aprecia că scopul pedepsei poate fi atins şi fără privare de libertate, dispunând aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei și a obliga pe ***** de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului de probațiune și să participe la programe probaționale precum și să presteze 40 ore de muncă neremunerată în folosul comunității..

Toate aceste împrejurări de fapt au creat, în mod neîndoielnic, convingerea instanţei asupra faptului că incidentul ce face obiectul prezentei cauze va fi un ultim eveniment în viaţa acestuia care, fiind la o vârstă tînără, are capacitatea de conştientizare a faptei şi a urmărilor acesteia, astfel că va adopta pe viitor o atitudine de respectare întocmai a normelor juridice, or la caz, aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege inculpaților, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Conduita inculpatului reliefată prin atitudinea sa procesuală concretizată în prezentarea în faţa instanţei de judecată, contribuind astfel în mod nemijlocit la soluţionarea justă şi cu celeritate a cauzei şi la aflarea adevărului, cu respectarea exigenţelor impuse de art.6 din CEDO, sunt aspecte de natură a genera aplicarea unei pedepse al cărei cuantum va fi orientat spre scopul educativ al pedepselor.

Aşadar, din interpretarea coroborată a probelor, se specifică că modalitatea de executare aleasă şi cuantumul pedepsei aplicate inculpatului, pentru infracţiunea incriminată, este în acord cu principiul proporţionalităţii avându-se în vedere fapta comisă şi urmările produse.

La stabilirea pedepsei inculpatului *****, instanța a luat în considerație circumstanțele menționate concluzionând că față de acesta urmează a fi aplicată pedeapsa sub forma suspendării executării pedepsei acordîndu-I un termen de propbațiune.

Luînd în considerație cele relatate mai sus, instanța de judecată consideră, că lui *****, urmează a i se aplica o pedeapsă fără a fi izolat de societate .

Ținînd cont de circumstanțele expuse că corectarea și reeducarea lui ***** este posibilă cu aplicarea și a unei obligațiuni potrivit art.90 al.6 CP de-a presta muncă neremunerată în folosul

comunității, care în conformitate cu art. 67 al. 1 CP al RM, ce constă în antrenarea condamnatului în afara timplui serviciului de bază sau de studii, la muncă determinată de autoritătile administrației publice locale.

Astfel, reieșind din circumstanţele cauzei cît și din cele constatate supra, ținând cont de personalitatea inculpatului, de atitudinea inculpatului precum și având în vedere că faptele comise de către inculpat ce constituie un exemplu negativ, instanţa de judecată apreciază că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse cu suspendarea executării și potrivit art.90 al.6 CP stabilirea unei obligațiuni de-a presta muncă neremunerată în folosul comunității, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 40 (patruzeci) ore.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicând-se în dosar efectele alin. (1) art.80[1] Cod penal şi prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui ***** urmează să fie stabilită prin suspendarea executării pedepsei , ţinîndu-se cont de limitele şi categoria sancțiunii prevăzute de către legislator la art.152 alin.(2), lit. c[1]) Cod penal al RM, cu reducerea pedepsei cu o pătrime, și obligațiunea de-a presta 40 (patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Măsura preventivă

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Potrivit materialelor dosarului penal, măsură preventivă în privința lui ***** a fost aplicată prin ordonanța procurorului din data de 07.11.2023 obligația de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, prin urmare instanța de judecată va menține măsură preventivă până la devenirea definitivă a sentinței.

Cheltuieli judiciare

Potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.14 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) din CPP „Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.” Alin. (2) al normei citate, prevede categoriile cheltuielilor judiciare.

Potrivit prevederilor art.229 alin.(1) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, iar conform alin.(2) instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare (…).

Potrivit materialelor cauzei penale, în cadrul procesului penal, nu au fost suportate cheltuieli judiciare.

Acţiunea civilă şi soarta corpurilor delicte

Potrivit materialelor cauzei penale şi a anexei la rechizitoriu în cauza penală examinată, acțiune civilă nu a fost înaintată.

La materialele dosarului penal nu au fost anexate corpuri delicte .

Pentru aceste motive în numele Legii prevăzute de art.art 364[1], 382, 384 – 389, 393 – 395 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată

HOTĂRĂȘTE:

***** Nicolae, se recunoaşte vinovat și se condamnă în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin.(2), lit. c[1]) Cod Penal şi în temeiul acesti Legi, prin aplicarea prevederilor art.80 [1] Cod Penal i se stabilește o pedeapsă sub formă de privațiune de libertate pe un termen de 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip semi-închis.

Potrivit prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa cu închisoare numită inculpatului ***** Nicolae se suspendă condiţionat, cu stabilirea perioadei de probațiune pe un termen de 2 /doi/ ani, şi nu va fi executată dacă în perioada de probațiune fixată condamnatul ***** Nicolae nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi respectarea condiţiilor perioadei de probațiune, vor îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Conform art.90 alin.(6),lit.a),f) și g) Cod penal, pe perioada probaţiunii ***** Nicolae se obligă să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent; și să participe la programe probaţionale și să presteze 40 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii;

Conform art. 261 din Codul de executare, exercitarea controlului privind comportamentul şi executarea pedepsei de către ***** Nicolae , inclusiv respectarea restricţiei stabilite de instanţă pe perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei, se va asigura de către organului de probaţiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului.

În cazul în care ***** Nicolae în decursul perioadei de probațiune, va încalca în mod sistematic obligaţiile stabilite, instanţa de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunţa o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parţial, dar nu mai puţin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărîrea instanţei de judecată.

Se obligă ***** Nicolae ca în termen de cinci zile de la intrarea sentinţei în vigoare să se prezinte la Biroul de Probaţiune în a cărei rază se află domiciliu său, pentru a fi luat la evidenţă în scopul supravegherii executării pedepsei și stabilirea graficului muncii neremunerate în folosul comunității.

Se explică lui ***** prevederile art.67 alin.(3) Cod penal, că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Se aplică în privinața lui ***** Nicolae ca măsură preventivă, obligația de nepărasire a țării care se va menține până la râmînerea definitivă a sentinței și punerea sentinței în executare.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de cu apel în termen de 15 zile la Curtea de

Apel Chișinău, prin intermediul judecătoriei Orhei sediul Telenești.
Sentința pronunțată integral la 20 decembrie 2023.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul Iurie HÎRBU
Copia corespunde originalului Iurie HÎRBU